ilupuu nendele rõõmuks pidi kaswama. Sennigs kui puu aidast toodi ja küünlad põlema süütiati, saadeti lapsed kambri, ja kutsuti wast tagasi, kui künalte walgus tuba täitis. Argsel sammul, silmad imet täis, astusiwad weiked külalised ligemale. Kui paar salmi jõulu laulust lauletud, seletas Põllupap lastele, mis jõulupuu tähendab. „Minu õnsad wanemad" — rääkis tema — „tegiwad mulle iga aasta säherdust rõõmu, misläbi pühad meile lastele juba warem armsaks läksiwad, kui nende sügawam tähendus tutawaks saanud. Jõulupuu paistel tõusewad noore põlwe mälestused kõik jälle elawaks minu südames, mul on, kui istuksiwad isa ja ema praegu ahju kõrwas, meile rõõmu walmistates ja meie rõõmu waadates. Weike laps, kelle mõistust õpetus weel ei olnud juhatanud, leiab küünaldes esimest tähte sest, mis tema hiljem wast tundma õpib: kelle mälestuseks ristirahwas prunki oliwad üleswõtnud. Küünla walgus peab meile meele tuletama, et Jumal oma taewa walgust pimeda maailmale oli awaldanud. Sellepärast püüdsin, kui oma lapsed mul juba inimeseks kaswanud, kena jõulupuu wiisi edasi pidada ja neid lapsi rõõmustada, kellel wanemaid ei ole, ehk kellele wanemad kehwuse pärast säherdust õnne ei jõua walmistada. — Waesed lapsed peawad elu koorma raskust muidugi warem ja kibedamast tundma õpima, kui need, kes ema kaitsuse ja isa silma all üleskaswawad, sellepärast laskem meid neile jõulu rõõmu teha, et nende silmad aegsaste selle pühaliku sõbra peale saaksid juhatatud, kes kaa nende kohta tähtsat sõna rääkinud: „Laske lapsukesed minu juure tulla, ja ärge keelge neid mite, sest nende päralt

on taewariik." Õnnis iga noor ja wana laps, kes neid sõnu tallele pannud ja õiete oskab tähendada. Kõik noorelt meie südamesse istutatud tundmused, nõnda kui päha korjatud õpetused jääwad elu aeaks haljendama, ja kui wanadus meid teistkorda kipub lapsepõlwe rajadele tagasi wiima, seal lähäb warane külw meie südames õilme nupule, kust haua ligidal lootuse õilmed wälja puhkewad." Kui wana peremees weel mõnda pikemalt seletanud, lauldi jälle päar wärssi, siis kingiti iga lapsele tema pisuke jõulu anne, anti neile süüa ja läkitati neid koju poole minema. Hiljemine, kus pererahwas sängi puhkama poewad, soowime neile head ööd, ja tõtame siis teiste radadele kõndima.

Kalli püha õhtu waikusest järsku laia ilma kärasse astuda, näitab kül natuke weider, aga kes elu juhtumist tõsiselt tahab maalida, peab walgust ja warju nõnda andma, kuda mõlemad tema silma ete astuwad. Kõik, mis elus juhtub, olgu hea ehk paha, must ehk walge, sirge ehk kõwer: peab aearaamatus oma kohta leidma. Nõnda tuleb järgmiste edasi minnes mõni sõna, ***i kogukonna ammetnikude walitemisest rääkida, mis siin kui mitmes teistes paikades palju waidlemist ja sõnade sõdimist meestele sünnitas, enne kui tallitus poolelt korrale läks. Walitejate meeled ja tahtmised jooksiwad esi otsalt mitme aarusse, mõnel otsekohe metsa ja rägastiku, nõnda et ühendamine kogunist wõimatu näitas. Püüdsiwad selgema aruga mõistlikud mehed asja õiendada, siis ei lastud neid jutule, ehk teiste kisa ja käratsemine sundis neid suud kinni sulguma, et üksi nende